

[Uddrag fra *Principperne for den menneskelige erkendelse* af George Berkeley]:

Grunden til, at et givet legeme synes at have en endelig størrelse eller kun viser et endeligt antal dele for sanserne, er ikke, at det ikke indeholder flere, eftersom det i sig selv indeholder uendelig mange dele, men at sanserne ikke er skarpe nok til at skelne dem. Proportionalt med, at sanserne bliver skarpere, iagttager de altså et større antal dele i genstanden, det vil sige, at genstanden fremtræder større, og dens udseende varierer, idet dele i dens yderkanter, som før ikke kunne iagttages, nu viser sig at omslutte den med linjer og vinkler, der er meget forskellige fra dem, der blev iagttaget med svagere sanser. Og til sidst, efter mange forandringer i størrelse og form, vil genstanden synes uendelig, når sanserne er blevet uendeligt skarpe. Imens sker der ingen forandringer i legemet, men kun i sanserne. Derfor er ethvert legeme, betragtet i sig selv, uendeligt udstrakt og som følge deraf uden nogen form eller figur.